

дійних технологій здатні стимулювати практичну інформаційно-комунікаційну діяльність кожного студента, використовуючи можливості відтворення фрагментів навчальної й майбутньої професійної діяльності. Створення мультимедійного середовища сприятиме моделюванню та проектуванню власної професійної діяльності майбутніх юристів, сприятиме мобільності знань, їхньої гнучкості, критичності мислення, оволодінню оперативними знаннями.

1. Болотнікова І.В. Професіоналізм та професійна компетентність як складові психічної зрілості особистості / І.В. Болотнікова // Психологічні науки /10. Психологія праці Інститут психології ім. Г.С. Костюка АПН України [Електронний ресурс] 21/05/13 12.15. – Режим доступу http://www.rusnauka.com/7_NND_2009/Psihologia/42691.doc.htm.

2. Бочевар А.Г. Інформаційно-комунікативна компетентність юриста, її сутність та структура / А.Г. Бочевар // Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського. – 2013. – С. 72.

3. Клещенкова Н.Ф. Формирование информационно-коммуникативной компетентности как необходимое условие эффективности профессиональной деятельности будущего специалиста [Електронний ресурс] / Клещенкова Н.Ф., Савченко А.Б // Информационные технологии в образовании. – 2008. – № 2. – Режим доступу до ресурсу: <http://ito.edu.ru/2008/Rostov/II/5/II-5-16.html>.

4. Сагач Г.М. Мистецтво ділової комунікації: [навч. посібник] / Г.М. Сагач. – К. : Київ. інститут банкірів «України», 1996. – 180 с.

Варбанський Олександр Володимирович,
студент юридичного факультету

Науковий керівник – професор кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін,
доктор філософських наук, доцент
Скиба Елеонора Констянтинівна

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

СТРУКТУРНІ СКЛАДОВІ ЮРИДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Компетентність - це властивість юридичної практичної діяльності, сукупність професійних функцій, завдань, повноважень посадової особи або іншого суб'єкту професійної діяльності. Відповідно компетентність — це володіння суб'єктом спеціальними теоретичними та практичними знаннями, вміннями й навичками, що дозволяють повно, точно, ефективно реалізовувати компетенцію, якісно і кваліфіковано здійснювати професійну діяльність.

Складність і спеціалізований характер юридичних справ визначають особливі вимоги до підготовки й досвіду юриста. Для підтримання необхід-

ного рівня знань і навичок юрист повинен постійно займатися своїм навчанням і освітою. Приймаючи до уваги важливість професійної компетенції у сучасній юридичній практиці утворюються кваліфікаційно-дисциплінарні комісії адвокатури у складі двох палат – атестаційної та дисциплінарної, які приймають рішення про видачу свідоцтва на право заняття адвокатською діяльністю або про відмову у видачі свідоцтва, притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності.

Компетентність також визначається як набута у процесі навчання або праці, інтегрована здатність особистості, яка складається із знань, досвіду, цінностей і ставлення, що можуть цілісно реалізовуватися на практиці.

Компетенції, що формуються в процесі утворення, є основою компетентності, тобто обізнаності, авторитетності в якійсь галузі професійної діяльності. Показником професійної майстерності юриста-спеціаліста служить його компетентність у тій галузі юридичної практики, де він працює.

Можна сказати, що компетентність - це система інтелектуального, психологічного, морального і функціонально-діяльного станів фахівця, що відображають рівень набутих знань, навичок, здібностей їх реалізувати в практичній діяльності з урахуванням досвіду та інформаційної насиченості.

Компетентність має свою структуру, елементами якої є ті основні грані або аспекти професійної реалізації, які характеризують здатність фахівця працювати відповідно до вимог певної посади або конкретного виду діяльності.

Приклад: 1) гносеологічна сторона компетентності передбачає наявність певних знань, необхідних для виконання професійних обов'язків, постійне їх оновлення, вдосконалення. Так, юрист повинен стежити за новітніми досягненнями вітчизняної та зарубіжної науки і практики, які відносяться до сфери його професійної діяльності, з тим щоб постійно збагачувати ними свою діяльність;

2) нормативна сторона компетентності являє собою обсяг повноважень (прав і обов'язків) юриста-спеціаліста або посадової особи, встановлених законом або статутом органу (організації);

3) функціональна сторона компетентності виражається в здатності юриста діяти, виконувати свої професійні обов'язки на основі правового досвіду - особистого, колективного, територіального;

4) особистісна сторона компетентності включає в себе усвідомлення юристом свого призначення, оцінку своїх професійних здібностей, самокритичність, здатність до самоаналізу своїх професійних якостей з метою подолання негативних.

Таким чином, компетентність юриста означає наявність правових та інших спеціальних знань, навичок і умінь, професійного досвіду, які купуються в результаті професійної підготовки і здійснення професійної діяльності. Межі компетентності залежать від сфери діяльності юриста і конкретних завдань, які перед ним поставлені. Вони можуть змінюватися, а

відповідність новим компетенціям вимагатиме підвищення професійної кваліфікації та перепідготовки (при переході на суміжний з правовим вид діяльності).

Варданян Ліана Каренівна,
студентка юридичного факультету
Науковий керівник – доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін,
кандидат філологічних наук
Кізіль Марина Анатоліївна
*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ

Загальноновизнано, що світові проблеми глобалізації та інтеграції суттєво впливають на всі соціально-економічні та політичні процеси, зокрема на реформування освіти. Набирають обертів процеси розробки та уніфікації професійних і освітніх стандартів як на національному, так і на міжнародному рівнях. Найактуальнішими є питання співвідношення національних і міжнародних, зокрема європейських кваліфікацій, а отже, й вимог до професійних компетентностей фахівців.

У сучасних наукових дослідженнях проблема формування професійної компетентності майбутніх фахівців все більше привертає увагу дослідників. Так, сутність базового поняття «професійна компетентність» досліджував колектив науковців Академії педагогічних наук України: С. Батишев, С. Гончаренко, Н. Муранова, Н. Ничкало, О. Павленко та ін.; питання удосконалення професійної компетентності менеджерів стратегічного та операційного рівнів досліджували науковці О. Дубасенюк, О. Павленко, В. Рибалка; питання формування професійної компетентності магістрів права в галузі митної справи вивчали О. Трякіна та Д. Мовчан. Цей перелік не є вичерпним [1]. А втім, на сьогодні питання формування професійної компетентності майбутніх юристів у контексті стандартизації ще залишається недостатньо дослідженим.

На фоні глобалізаційних та інтеграційних процесів стрімко розвиваються зумовлені ними інші складні процеси, а саме: відбувається адаптація під національні потреби міжнародних стандартів діяльності, впровадження вже перевічених у міжнародній практиці моделей, усталених норм, зокрема етичних кодексів, також все активніше відбувається процес розробки й акту-